

TAD AT FØROYSKA FLAGGIÐ IKKI VAR VUNDIÐ Á STONG UNDIR FUNDUNUM HJA NORDURLANDARÁÐNUM, GJORDI, AT P. M. DAM, FÓLKATINGSMAÐUR, IKKI MÓTTI Á RÁÐSFUNDINUM. — HANN HEVUR BOD- AÐ FRÁ, AT HANN IKKI MÓTIR UTTAN Í FYLGI VIÐ FØROYSKA FLAGGINUM

FLAGGIÐ

Almikil orðadráttur og skrivning stóðst av, at P. M. Dam noktaði at móta á fundum Norðurlandaráðsins, til hitt føroyska flaggið ikki varð vundið á stong saman við hinum norðurlendsku fleggunum. Blóð

Flag og nation kan ikke skilles

Styrelsesordningen for Færøerne af 1948, i hvis første paragraf der står, at Færøerne er et selvstyrende folkesamfund inden for det danske rige, er enstemmig vedtaget af den danske rigsdag og underskrevet af kongen.

I den færøske tekst hedder folkesamfund »tjóð«, der er nation.

Færøerne er således af det danske rigets højeste myndigheder anerkendt som en nation, den sjette i Norden med eget sprog, egen kultur, eget flag og lovgivningsmagt m.m.

I en særlig erklæring har den danske konge godkendt og kundgjort det færøske flag over for omverdenen, de andre lande, som den færøske nations flag.

Flaget er symbolet for folket — nationen.

Flaget og folket, disse repræsentanter, kan ikke skilles.

Jeg er af det færøske folk valgt som færøsk repræsentant i Lagtinget og folketingset.

Jeg repræsenterer altså den del af det danske rige, der består af Færøerne, den sjette nordiske nation.

Anerkendende færingerne som den sjette nordiske nation fandt det danske socialdemokrati for rigtig, at den også nu skaks blev repræsenteret i Nordisk Råd ved en særlig færøsk repræsentant, hvorfor partiet vedtog at lade en af de danske socialdemokratiske medlemmer af Nordisk Råd trække sig tilbage for at jeg kunne blive valgt som repræsentant for, jeg gentager, for den del af det danske rige, der udgør den sjette nordiske nation.

Jeg er således ikke fortvivlet valgt som dansk, men som færøsk repræsentant, som repræsentant for den færøske nation.

En anden sag er det, at den færøske repræsentant (er) bør, som jeg også gav udtryk for i min tale i

* var tað ikki at gagna máli- num, tá folka- og tjóðveldis- flokkurin við háð og spott- heilsaðu P. M. Dam, tá hann á Reykjavíkarfunni Norðurlandaráðsins bar fram ynski- fóroyingum um fullan limskap; men tað botir eitt sindur um- støðuna, at teir nú taka fult og heilt undir við P. M. Dam.

ini i Danmark eins og i mongum øðrum londum — serstakliga Norðurlondum — gjordu nógv burtur úr hesi hending.

Til tey donsku blóðini sendi P. M. Dam hesa frágreiðing:

Reykjavík ved Nordisk Råds 13. session, helst vælges af lagtinget.

For at dette kan ske, må Nordisk Råds statutter ændres således, at ordet »Færøerne« føjes til navnene på dem, der angives at være medlemmer af rådet, ligesom der i vedtægterne må sættes, hvor mange — een eller to — medlemmer, lagtinget skal vælge.

TJÓÐIN og FLAGGIÐ

»HVI VIL HANN HAVA FLAGGIÐ« er yvirskrift til grein og samroðu við P. M. Dam i »Ekstrablade«. M. a. verður sagt:

P. M. Dam

—Jeg vil gerne pointere, at jeg ikke er vred eller bitter, siger Mohr Dam til Ekstra Bladet. Jeg føler mig overbevist om, at resultatet af min protest vil blive, at det færøske flag også bliver repræsenteret ved Nordisk Råd, men jeg ved også, at den slags ting går langsomt, så det bliver måske ikke i denne samling.

KONGEN HAR SKREVET UNDER

— Havde De så ikke tjent Færøernes sag bedre ved at deltage i samlingen og repræsentere Færøerne?

— Jeg tror det ikke. Jeg synes, jeg på denne måde har måttet søge at få andre til at forstå det uopløse lige i forholdet mellem nation og flaget. Vi har fået en faglov, der anerkender Færøerne som en nation med et flag. Kongen har underskrevet den, og den styrelsesform man har givet Færøerne, synes jeg er forbillig, men så må man også for flagets vedkommende leve op til denne lovgivning.

— Har der været diskussion på Færøerne?

— De folk, jeg har været i kontakt med har erklæret sig indforstået med min handle måde.

— De har rejst kravet om færøsk flag før?

— Ja, sidste år ved samlingen i

Der er intet i Nordisk Råds statutter, der forbyder Nordisk Råd eller dets vært at flage med færøsk flag som symbol på eller anerkendelse af, at også den færøske nation er repræsenteret ved en særlig af det danske folketings valgt repræsentant. Der er jo Norden, de nordiske nationer, rådet skal repræsentere og forsøge at samarbejde og skabe den størst mulige homogene nationale og politiske enhed ud af.

Jeg tror ikke der findes et eneste medlem af Nordisk Råd eller en eneste nordmand, svensker, islandser, finlænder og allerminst nogen dansker, som er inde i de specifikke færøsk-dansk styrelsesmæssige og nationale forhold, som vil fornægte de færingerne som den sjette nordiske nation.

Den logiske konsekvens af denne erkendelse må være, at de respektive nuværende medlemmer af Nordisk Råd ville, efter at de havde gennemført problemstillingen, finde det højest uforståeligt, om jeg gav møde i Nordisk Råd uden at finde det færøske flag vajende side om side ved de andre nordiske flag uden for Nordisk Råd.

Jeg beklager det skete. Men jeg er glad for statsministerens erklæring eller udtalelse til pressen, at man nu vil behandle sagen, så den skulde have fundet sin endelige løsning til Nordisk Råds næste session.

Personlig tvivler jeg ikke på, hvad resultatet bliver.

København, den 30. jan. 1966.

P. M. Dam.

Reykjavík, men da var jeg kun selv med som suppleant, og jeg rejste først spørgsmålet under møderne ikke forud.

— Men flagloven er fra 1948, hvorfor er spørgsmålet så først for alvor rejst i 1965?

— Jeg har rejst det så snart, jeg kom med i arbejdet i Nordisk Råd i 1965. Der har ikke altid været færing med ved møderne. Det er dog rigtig, at andre færøske folketingsmænd har deltaget tidligere år uden at rejse spørgsmålet.

Vilby.

Eiden Müller i Politiken

Aftaná at hava endurtikið oddagrein í Dimmalætting ger Eiden Müller, blaðstjóri, hesar viðmerkingar í »Politikene um flagg- málið:

I selvstyrepartiernes kommentarer spores en tydelig ængstelse for, at Mohr Dam — stadig med det forestående lagtingsvalg for øje — skal hale en nationalpolitisk gevinst hjem ved sin optræden. Lovrælsesavisen »14. september« konstatere dog samtidigt skadefro, at det er hans »egne kammerater ved Øresunde, der har truffet afgørelsen i dette tilfælde og dermed givet deres færøske partifælle »en på tævene, som det udtrykkes med inderlig tilfredshed. I øvrigt mener »14. september«, at folketingsmanden aktion nærmest kan karakteriseres som komediespil...

TIDEN ER INDE ...

I den brede færøske befolkning hersker der almindelig enighed om, at tiden nu — uanset eller måske netop på grund af dette sidste flagintermezzo — er inde til, at Færøerne opnår egen repræsentation i Nordisk Råd under henvisning til, at der foreligger fuld dansk anerkendelse for, at Færøerne er et selvstyrende folkesamfund i det danske rige. Man beklager også, at det i denne sidste »flagaffære« netop skulle være Danmark, der

Menn og meiningar

ET FLAG I MODVIND

I sambandi við at føroyska flaggið ikki slapp at veitra lið um lið við hini Norðurlandaflogini skrivur »beta« undir »Dagens ekko« i »Kristeligt Dagblad«:

Så svært er det altså! Man kan sagtens nå til enighed om, hvor betydningsfuldt det nordiske samarbejde er. Alle rejser sig og råber hurra.

Men når det så skal vise sig, ikke på papir, ikke i taler, men faktisk og praktisk — ak, ak!

Vi har anerkendt færingerne som det sjette nordiske folk. Færøerne er et selvstyrende samfund inden for det danske rige. Færingerne har eget sprog, en egen kultur — og de har deres eget flag. Hvar mærkeligt er der da i, at de ønsker deres flag ligeberettiget placeret, når Norden samles til droftelse? Intet!

Og det ønske har færingerne haft længe. Der har været skrevet om det i årevis, og da Rådet sidste februar samledes i Reykjavík, blev der talt og skrevet og skumlet meget netop om dette flagspørgsmål.

Nu gentager historien sig. Færingerne ønsker på lige fod at være med i Nordisk Råd, og de ønsker deres flag vajende foran Christiansborg. Naturligvis. Men atter er sagen gået i hårdknude. I sidste sekund telegraferes og konfereres der

om den, alt med det negative resultat, at det sjette nordiske korsbanner heller ikke kommer til at vaje ved denne session.

Mange og gode forklaringer er givet — også søforklaringer — og troligt er det, at man var kommet en anstændig løsning nærmere, hvis færingerne selv på et tidligere tidspunkt havde meldt sig.

Men det fratager ikke det øvrige Norden, specielt ikke Danmark, for et hovedansvar. Hvorfor blev dette delikate nordiske anliggende ikke taget op straks efter sidste session, så det pinlige forspil til samlingen i København, vi nu oplever, kunne være undgået?

Sagen er lærerig, fordi den stiller den gensidige uvidenhed i Norden i bengalsk belysning. Det er jo sådan nogle små øer, — hvorfor gør de sig utidbøns, hvad bilder de sig ind? Det næste bliver vel, at også skåningerne vil have deres flag op.

Sådan omtrent vil ekkoet være. Lad os rejse os og udbringe et Nordens skål.

beta.

FØROYSKA FLAGGIÐ

»Jyllandsposten«, ið ber orð fyrri at vera eitt hitt mest konservativa blaðið i Danmark, skrivur oddagrein, ið blaðið nevni: Færøernes flag. M. a. verður skrivað:

De danske socialdemokrater viste en smuk nordisk holdning, da de overlod færingen Peter Mohr Dam en plads i deres delegation. Færingerne ønsker deres egen repræsentation, men så rummeligt er det nordiske begreb endnu ikke blevet. Ligesom i fjor i Island kom der dog en færing med i et hjørne.

Mohr Dam og med ham det færøske lagting ønskede meget naturligt, at også Færøernes flag kom til at vaje foran Christiansborg, hvor disse dages møder holdes.

I fjor blev dette ønske afvist. Nu er afvisningen gentaget. Nordisk Råd ønskede ikke at tage stilling til spørgsmålet, men lod sortepæne gå videre til værnationerne. På Danmarks vegne har her efter folketingsets formand og statsministeren sagt nej.

Det forekommer at være et svar, som er udsprunget af snæverhed

og af en kærlighed til det formelle, som just ikke præger disse to socialdemokratiske politikere i deres indenrigske parlamentariske adfærdsmønstre, hvad de sidste uger har bragt så alt for overbevisende beviser for.

Færøerne har ikke deres egen repræsentation i Nordisk Råd, argumenteres der. Nej, men det burde de naturligvis have, og indtil dette forhold er bragt i orden, kan det ikke ses at skade nogen eller noget at vise det færøske flag sammen med de øvrige nordiske. Tværtimod ville det altså kunne glæde færingerne og utvivlsomt mange med dem.

Hovedideen i det nordiske samarbejde, som Nordisk Råd skulle være et toneangivende udtryk for, må være over for Norden og over for verden at demonstrere, at der ud af den nordiske mangfoldighed kan skabes en form for enhed og fællesskab. Men dette fællesskab kan kun skabes ud fra og leve på den dybeste respekt for de enkeltes særpræg. Kun derved vinder et fællesskab ægte styrke.

Det er derfor trist at se Danmarks statsminister som talsmand for en sidste rest af dansk kolonialisme over for Færøerne.

For det er da forhåbentlig den sidste.

kerning bæði á sjógv og landi.

AT bæði sjálfstýrisflokkurin og sambandsflokkurin á tingi atkvøddu NEI fyrri hesum uppskotið.

AT hetta neyvan kann skiljast annarleiðis enn, at teir framvegis víldu hava flaggið at rumbla við.

AT tá ið flaggið var endaliga víðurkent við heimastýrislógini var tað ein flokkur, ið atkvøddi ímóti flagginum — fólkaflokkurin.

AT tað var longu í 1931, at javnaðarflokkurin hevði upp skot á tingi um við kongligum boðskrivu at geva føroyska flagginum fulla víður-

OR »POLITIKENE«

Venstre-nej til Mohr Dam

Statsminister Krag havde intet imod, at flaget var blevet hejst

Det var Venstre, der hindrede det færøske flag i at blive hejst foran Folketinget i anledning af Nordisk Råds møde på Christiansborg i år. Det skete, da sagen på statsministerens foranledning blev behandlet af Folketingets presidium.

Statsminister Krag udtalte i øv-

rigt i går eftermiddags, at han intet principielt havde at indvende imod, at man ved denne lejlighed i København også hejste det færøske flag. Spørgsmålet blev imidlertid rejst så sent, at det ikke kunne finde sin afklaring inden sessionens åbning, sagde statsministeren.